

Nieuwsbrief 89

1 bericht

Fam. ds. M.L. Dekker <dekkernazareth@176858697.mailchimpapp.com>
Antwoord: dekkernazareth@gmail.com
Aan: tanjaderijder@kliksafe.nl

di 14 mei 2024 om 19:21

[View this email in your browser](#)

Nieuwsbrief 89
Fam. ds. M.L. Dekker - Maarten & Marita
dekkernazareth@gmail.com
POB 2156
Nof haGalil 1751508
ISRAEL
Yom ha Atzma'ut
14 mei 2024

Update 14, dag 221

'Doe wel bij Sion naar Uw
welbehagen'

Lieve vrienden

Aan het begin van deze nieuwsbrief wil ik eerst iets rechtzetten. Onze vorige nieuwsbrief over de onvervulde beloften voor Israël kan de indruk gewekt hebben dat dit de visie van het Deputaatschap is. Dat is echter niet het geval. Dit is onze persoonlijke visie en het laatste wat we willen, is dat hierover verwarring ontstaat. Door de eeuwen heen is er door onze vaders verschillend gedacht over de beloften voor Israël. Ook wij zien uit naar de geestelijke vervulling van Gods beloften voor Zijn volk Israël. We hebben altijd gezegd en geschreven dat de Heere op Zijn tijd en Zijn wijze alle beloften voor Israël zal vervullen. Dat hoeven wij niet in te vullen. Dat kunnen wij ook niet. Het plan van de Heere ligt vast in Zijn handen.

In deze vreselijke oorlog willen we u van harte oproepen om te blijven bidden om de vrede van Jeruzalem, Ps. 122.

Yom ha Atzma'ut -

Vandaag is het Yom ha Atzma'ut, onafhankelijkheidsdag. Het wordt ingetogen gevierd. Wel wappert, ondanks alle droefheid, overal de Israëliische vlag. Gisteren stond het land stil bij de gesneuvelde militairen en de burgers die in terroristische aanslagen omkwamen, Yom haZikaron, dodenherdenking. Op een zwarte voorpagina van de krant stonden de namen van meer dan 1500 slachtoffers vermeld die sinds 7 oktober omgekomen zijn, militairen, moeders, vaders, kinderen. Het land rouwde. Alle eetgelegenheden waren gesloten. Deze twee dagen zijn zwaar beladen, de gedachten gaan naar de gijzelaars die nu al meer dan een half jaar in Gaza in de tunnels zitten. Hoeveel zijn er nog in leven? Op dit moment gaan zware vliegtuigen over ons huis, naar Libanon of Syrië. Het zijn niet de vliegtuigen die anders op Onafhankelijkheidsdag overvliegen van noord naar zuid en boven Tel Aviv een vliegshow geven. Deze show is afgelast vanwege de oorlog.

Het is iedere dag en iedere nacht onrustig in de lucht, wennen doet dit geluid niet. Je registreert het in je binnenste en je wordt voortdurend aan de oorlog herinnerd. Boven het geluid van de legervliegtuigen zingt een merel zijn hoogste lied in de dennenboom van de bureu. De Heere regeert! Dat geeft ons moed en houvast.

Haack

In het oude winkelcentrum van Nof HaGalil koop ik al jaren vlaggen bij een jonge Israeli van Marokkaanse afkomst. De vlaggen gaan naar Nederland. Kinderen die een spreekbeurt op school houden, krijgen een mooi pakketje toegestuurd met o.a. een vlag en een keppeltje.

Ik stapte het winkeltje binnen en de man riep me meteen toe: "Wat gebeurt er in Holland? Vreselijk! We dachten altijd dat jullie onze vrienden waren. Nu zie ik allemaal Palestijnse vlaggen!"

Dit is het beeld wat de Israëli's nu van Nederland hebben. Onze achterbuurvrouw Yael stuurt steeds berichtjes door naar Marita hoe erg het wel niet is in Amsterdam.

Het is in Israël gewoon om te vragen waar je vandaan komt. In de gesprekken met soldaten komt het anti-semitisme in Nederland steeds ter sprake. Als ze vragen waar ik vandaan kom en ik zeg in het Hebreeuws "Haack" (Den Haag), dan trekken ze een vies gezicht: "Ze houden daar niet van ons", doelend op het Internationale Gerechtshof in het Vredespaleis.

Op Yom haZikaron merkte een overheidsfunctionaris op: *"Het anti-semitisme heeft weer zijn hoogte bereikt zoals in de tijd voor de Holocaust!"* Een opmerking om ter harte te nemen.

Soldatenproject

Het soldatenproject loopt erg goed. Er zijn vele gelegenheden om soldaten te bemoedigen. Een tijd terug waren Albert en Esther Knoester uit Dimona een paar dagen bij ons. We hebben ze uitgenodigd om mee te gaan naar de Golanhoogvlakte. Daar woont Jeannette Gabay, die zulke goede columns in het RD schrijft over haar ervaringen in deze oorlog. We wilden graag eens kennismaken en dan gelijk de soldaten in haar kibboets bemoedigen. We hebben haar een appje gestuurd met de vraag of we eens langs konden komen en hoeveel soldaten en reservisten de kibboets telde. Dat bleken er wel 59 te zijn. Veel reservisten en soldaten in Gaza, maar ook een heel team van de IDF om de kibboets te bewaken, omdat deze kibboets maar 5 kilometer van de Syrische grens verwijderd is. Als er terroristen door de grens heen zouden komen, zijn ze in 7 minuten bij de kibboets. Moshe, de man van Jeannette, is één van die reservisten. Hij heeft eigenlijk een reisorganisatie voor toeristen, Keshet Tours, maar nu bewaakt hij zijn eigen kibboets.

Bij de ingang van de kibboets zagen we naast het wachthokje al wel zo'n 20 soldaten heel verwachtingsvol naar onze auto kijken. We dronken eerst koffie bij Jeannette en na een half uurtje gingen we op weg. Inderdaad, een grote groep soldaten stond ons op te wachten. We hadden voor elk van hen een psalmboekje met de teksten die naar de Messias verwijzen in het rood gedrukt. En bovendien een cadeaubon van 500 shekel (125 €), die in veel winkels besteed kan worden. En een bemoedigende Bijbeltekst erbij, Deut. 31: 6. Alles bij elkaar in een doorzichtig zakje.

Maarten en Albert hebben beiden de soldaten toegesproken. Dat is het mooie dat door de oorlog er veel meer openheid gekomen is, zeker nu we soldaten kunnen aanspreken en hun wat kunnen geven als bemoediging. Niet alleen een materieel blijk van de liefde van christenen in Nederland voor de Israëlische soldaten, maar ook iets voor hun hart. De psalmen! "De God van Israël leeft en Zijn woord is de waarheid. Hij zal al Zijn beloften voor Israël vervullen! Lees de Psalmen, lees de Tenach! Jullie eigen woord dat jullie van de Heere gekregen hebben. Wij bidden elke dag meerdere keren voor jullie! Ook in Holland wordt veel voor jullie en voor Israël gebeden! We houden van Israël!" Deze mannen waren ontroerd. Er is zoveel haat in de hele wereld tegen de Joden en dan nu zo'n geschenk uit Holland! En dan zie je even later zwaarbewapende soldaten weglopen met een psalmboekje! De pakketjes voor de soldaten die in Gaza waren op dat moment, zou Jeannette bij de desbetreffende families brengen. Ze zei nog dat vooral voor de reservisten dit een prachtig bedrag is, omdat die opeens heel hun werk in de steek hebben moeten laten, soms een bloeiend bedrijf en nu al een half jaar in het leger zitten.

Twee kibboetsen verder kennen we een medewerker van het Joseph Project, dat altijd de kleding uit Nederland en Canada/Amerika voor ons binnenhaalt. In zijn kibboets waren 29 soldaten. Verschillenden aan het front, maar ook een groep reservisten als bewakers. Ook daar konden Maarten en Albert de soldaten toespreken en een praatje met hen maken. Ondertussen hoorden we allerlei explosies in de verte. "O," zeiden ze, "dat zijn een paar drones van de Hezbolla, uit Syrië, maar dat is niet dichtbij genoeg voor luchtalarm." Heel bijzonder dat we juist in deze tijd van oorlog Joden op deze manier mogen bemoedigen. Ook op de terugweg naar huis zagen we verschillende soldaten, bij een bushalte, of bij de ingang van een kibboets. We mochten die dag 95 pakketjes uitdelen.

Heel hartelijk dank aan eenieder die een bijdrage heeft gegeven voor de soldaten, zowel persoonlijk of als gemeente met een actie. Zo was er vorige week in Goes een sponsorfietstocht, die een prachtig bedrag opbracht. Er zijn vast veel meer initiatieven, waar wij niet van weten. Hartelijk dank!

Grensstreek met Gaza

We wilden graag de verwoeste kibboetsen bij Gaza bezoeken. Albert en Esther kenden wel iemand die met ons mee wilde gaan. Y. kookt elke vrijdag voor soldaten in een basis bij Gaza. Esther helpt hem als vrijwilligster. We hadden afgesproken elkaar bij kruising Urim, bij Aroma, een bekende coffee shop die je overal in Israël tegenkomt, te ontmoeten. Onderweg hebben we bij verschillende van de zwaargetroffen kibboetsen pakketjes uitgedeeld aan soldaten die het ingangshek bewaakten. Ook bij bushaltes zaten militairen. Heel bijzonder was het dat Maarten net voorbij een bushalte stopte en ik terugliep en een praatje maakte met een soldaat die tussen twee bushokjes op de stoep zat. Ik vertelde hem dat dit door christenen in Holland gegeven wordt om de soldaten te bemoedigen en dat wij geloven dat Yeshua de Messias is. Zijn gezicht begon steeds meer te stralen en aan het eind vroeg hij: "Efshar chiboek?" (Mag ik je omhelzen?) En zo stonden we tussen die twee bushokjes met de armen om elkaar heen! Ook dat is bemoedigen! Bij de ingang naar het terrein waar die vreselijke moordpartij op dat festival heeft plaatsgevonden, zagen we een groep soldaten rond een picknicktafel. Het bleek dat ze de 59ste verjaardag van een reservist vierden. Maarten sprak ze toe en we konden zo'n 20 pakketjes geven.

Bij Aroma wisten we niet wat we zagen! Het was er een komen en gaan van soldaten! Het bleek dat daar vlakbij verschillende bases van het leger zijn. Veel soldaten kwamen regelrecht uit Gaza, uit Khan Younis. We hebben veel gesprekken gevoerd en veel weggegeven. Sommigen vroegen of we op de foto

met hen wilden.

We herkenden trouwens het benzinstation naast Aroma van een filmpje. Op 7 oktober zagen de twee werknemers van het benzinstation auto's met terroristen stoppen bij de pompen. Ze zijn direct naar achteren gerend en hebben zich achter de winkel in een koelcel verborgen, waardoor ze het overleefd hebben. Je ziet hoe de terroristen tanken en de winkel plunderen, maar de werknemers konden ze niet vlug genoeg vinden.

Legerbasis

Albert en Esther kwamen met Y. Hij zei dat hij het betwijfelde of we een kibboets binnen mochten, er scheen die dag iets aan de hand te zijn. We reden eerst naar de basis daar vlakbij waar Y. elke vrijdag eten brengt. We zaten op avondse bankstellen in een tent tussen de containers waarin de commando's slapen. We dronken wat en luisterden naar alle verhalen. We gaven ze allemaal een pakketje. Op een gegeven moment stond de commandant op en hij zei: "Ik wil graag wat zeggen. Weet je wat mij nu het diepste treft? Nu is er overal ter wereld zoveel Jodenhaat. En als er dan Joden hiernaartoe zouden komen om ons te bemoedigen, dat kunnen we nog wel begrijpen. Dat is heel mooi. Maar dat er nu *goyim* uit Holland de moeite nemen om ons hier, zo vlak bij Gaza, waar nog steeds raketten vandaan komen, te komen opzoeken en te bemoedigen, nee, dat kan ik niet begrijpen!" Aan het eind van het bezoek kregen we een ritje in een humvee, zo'n brede legerpick-up, we klauterden de bak van achteren in en daar ging het. Gelukkig niet erg lang, want we moesten ons goed vasthouden om er niet uit te vallen...

Festival terrein

Een wat hogere soldate ging met ons mee in de auto, naar het terrein in Re'im, waar meer dan 4000 jongeren op een festival waren die zwarte ochtend. Onbeschrijflijk wat er door je heengaat op dat terrein. Van elke vermoorde en gegijzelde persoon was er een grote foto, met de naam, kaarsen erbij. 364 jongeren, waaronder 18 politieagenten, zo gruwelijk verkracht, verminkt, vermoord, zo de eeuwigheid in. Dit is niet te bevatten. Ook werden zo'n 40 gijzelaars meegenomen. Er waren veel bezoekers, die eigenlijk verdwaasd rondliepen.

Held

We spraken met Rami, een Joodse man die sinds 7 oktober elke dag naar dit terrein komt. Hij woont wat verderop in Moshav Patish en op 7 oktober werd hij gebeld door vrienden of hij hun zoon kon gaan redden op het festival. Hij is met zijn auto gaan rijden en heeft zijn auto volgestouwd met jongeren en naar zijn moshav gebracht. Hij waagde zijn leven door iedere keer terug te komen en meer al dan niet gewonde jongeren op te pikken, soms zelfs om de doodsbanige jongeren lopend ergens te gaan halen. Ondertussen regelde hij veel auto's van vrienden waardoor hij zijn lading ergens af kon zetten en weer terug kon gaan. Zo heeft hij in 2 dagen met een team meer dan 750 jongeren kunnen redden. Zelfs een meisje dat al in handen van terroristen was. Hij is ongewapend op ze afgegaan en heeft geschreeuwd dat hij Abu Rami was, een moslim uit Yemen en dat de IDF vlakbij was. "We moeten wegwezen. Geef dat meisje aan mij mee in de auto, want ze zal jullie ophouden!" En ze geloofden hem. Ook in Nederland zijn er complottheorieën, dat het Israëliësche leger deze jongeren uit de lucht beschoten heeft. Ze zouden niet door Hamas gedood zijn. Dan moeten ze maar eens gaan praten met Rami, die de terroristen overal gezien heeft. Rami is 2, 3 dagen aan het zoeken geweest, ook tussen alle lijken. Hij heeft onbeschrijflijke dingen gezien. En deze man is hierdoor zo getraumatiseerd, dat hij nu al meer dan 200 dagen lang de hele dag op dat terrein loopt.

Met de gewapende soldate in onze auto reden we vervolgens naar Kibboets Nir Oz. We kwamen langs twee bushokjes, waar we stopten en foto's maakten. In het ene bushokje hadden 25 jongeren zich verborgen, in het andere 50. De terroristen gooiden eerst handgranaten naar binnen en daarna schoten ze in op de jongeren. De paar die het overleefd hebben, zijn gewond meegenomen naar Gaza. Ook werden er in een veld naast een bushokje een aantal soldaten gedood. Van de commandant hebben ze zijn hoofd afgehakt en mee naar Gaza genomen. Ze hebben geprobeerd dat hoofd te verkopen aan Hamas! Bij kibboets Nir Oz kwamen we niet naar binnen. Al de getroffen kibboetsen bleken deze dag voor bezoekers gesloten. Maar we mochten veel soldaten bemoedigen. Ons gebed is dat de Heere de psalmboekjes wil gebruiken om hen tot Zich te trekken.

Hartelijk dank voor uw meeleven, in welke vorm dan ook. Maar bovenal hartelijk dank voor uw gebed. Nogmaals willen we u oproepen om te bidden om de vrede van Jeruzalem. De Heere is de Getrouwe. Hij laat niet varen het werk van Zijn handen.

Met een hartelijke groet uit Israël,

Als mensen zich op willen geven voor deze nieuwsbrief, graag via onderstaande knop. Lukt dat niet, stuur dan een mailtje naar nieuwsbriefmldekker@gmail.com.

Aanmelden nieuwsbrief

Als u deze nieuwsbrief wilt doorsturen naar iemand, kunt u dat veilig doen via onderstaande groene knop.

Nieuwsbrief doorsturen

Copyright © 2024 Fam. Dekker, Alle rechten voorbehouden.

Ons mailadres is:

dekkernazareth@gmail.com

Wilt u aanpassen hoe u deze emails wilt ontvangen?

U kunt [uw voorkeuren aanpassen](#) of [u uitschrijven](#).

Gebruik deze niet om u aan te melden!